

A véleménypluralizmus az eleven demokrácia jele

A Demokratikus Koalíció korábbi elnökségi ülésén Kerék-Bárczy Szabolcs bejelentette, hogy lemond pártelnökségi tagságáról és kilép a DK-ból. A bejelentés után széles nyilvánosságot kapott az a politikai elemzés, amelyet a volt pártelnökségi tag megfogalmazott. Erre az írásra vonatkozólag is tett föl kérdéseket a politikusnak a Présház Hírportál.

2016. szeptember 7.

- Ön a nyilvánosságra került írásában paradigmaváltást siettetett, patthelyzetnek ítélve, hogy bár 2014-ben az összefogás bebizonyította, elégtelen a válság legyőzésére és a hídépítésre, ma lényegében ugyanazok a szereplők vannak porondon. Az "ugyanazok a szereplők" kifejezéssel arra utalt, hogy aki tíz évvel ezelőtt Balatonőszödön beismerte, hogy magas állami beosztásában félrevezette az állampolgárokat, esetleg húzódjon hátrébb?

- Botladozó Krisztus-követőként meggyőződésem, hogy mások vélt vagy valós bűneivel nem igazolhatjuk a sajátunkat. Abban is bizonyos vagyok, éppen Jézus példájából merítve, hogy egyéni példamutatással kell törekednünk a jóra, és a felelősségünket elsősorban magunkban kell keresnünk és vállalnunk, mielőtt a másokra mutatunk.

Az idézett írásomat a lelkiismeretem és a felelősségérzetem diktálta. Óriási a baj Magyarországon, és a tíz évvel ezelőtti politikai események - minden máig érződő hatásuk ellenére - eltörpülnek ahhoz képest, amilyen kárt okoz a magát kereszténynek hazudó, bűnszövetkezetként működő Orbán-kormány. Minden Újszövetségben hívó, ahhoz hűen élni próbáló ember számára fontos kimondani, hogy a 2010-es választásokat hazugsággal megnyerő-elcsaló, a köz vagyonát sajátjaként kezelő, az emberi méltóság tiszteletéből gúnyt űző, Krisztust ezzel is látványosan

megtágadó, hazánkat keleti önkényuralmak felé lökő és a legjobb zsidó-keresztény európai (nyugati) kultúrától és hagyományoktól eltávolító jelenlegi magyar kormány rövid távon erkölcsi és hosszabb távon anyagi pusztulást hoz nemzetünkre. Nem gyűlölhetsz egyetlen keresztényt sem úgy az ellenfelét, hogy vakká válik a valósággal szemben. (Altalában se gyűlöljünk senkit, legfeljebb a bűnt.) Mert a mi hitünk számára Jézus az iránymutató, nem pedig holmi pártpreferenciák. És azzal, ha kimondjuk, hogy a hatalom emberei farizeusok és hamis próféták, ezzel nem a politikai ellenfelet erősítjük, hanem a bennünk élő Krisztust.

- Ön fölvetette, hogy - immár - volt pártjában egy sor kérdés, amellyel stratégiai és szervezeti szinten foglalkoznak, korántsem a 2018-as győzelmet szolgálja, hanem azt, hogy egy-két tucatnyi vezetőjük képviselői helyhez jusson. Értékelhető-e ez úgy is, hogy politikai realitásérzéssel belátták: győzelemre most nem számíthatnak, ám ha

sokan jutnak be a parlamentbe, ezzel nagyobb lesz az érdekérvényesítő képesség?

- Az előbbieket szellemében vallom, hogy a politikai pozíció csak annyiban érdekes, amennyiben szilárd értékeken alapul, és a közjó szolgálatának eszközévé válik. A társadalomban ma többségben vannak azok, akik válságosan élik meg a saját mindennapjaikat, és ezért elsősorban a jelenlegi kormányt teszik felelőssé, szerintem joggal.

Ugyanakkor az emberek ma nem bíznak annyira a demokratikus ellenzékben, hogy kormányra juttassák. Nyitni kell azon, magukat konzervatívoknak, szabadelvű-konzervatívoknak és kereszténydemokratának vallók felé is, akik világosan látják, hogy nem képviseli őket a kormány, akik nem árkokban és székértáborokban, hanem hidakban gondolkodnak, akik elutasítják a gyűlöletkeltés politikáját, akik hisznek a szabadságban és az erős társadalmi szolidaritásban. Le kell számolni azzal a hazugsággal, hogy a tisztességes emberek ellenségei egymásnak pusztán azért, mert ilyen vagy olyan politikai nézeteket vallanak; ha demokraták vagyunk, ha tisztelettel viseltetünk a másik iránt, akkor testvérekként élhetünk és köthetünk szövetséget. A normalitást, a szóértést kell újra meghonosítani, és akkor új többség, valódi nemzeti egység születhet 2018-ban, ahol Krisztus botladozó követői is lelki otthonra lelnek.

- Fedezd föl saját kultúrád - hangzik az [európai Balassi-folyamat](#) jelmondata. Meríthet-e a mai nemzedék a korábbi magyar politikai kultúrából akkor, ha belátja: egy - terveivel szemben - ellenzékbe szorult párt vezetősége sem mondhat le a választáson - nem listán, hanem személyesen - megszerzett mandátumáról, hiszen ezzel választóit, közvetve magát a demokráciát hagyná cserben?

- Ismétlem: politikai pozíciót, hivatalt, magas titulust csak akkor szabad elfogadni, ha ezekkel az emberek sorsán javíthatunk. Küzdeni a változásért nagyon is értelmes és fontos feladat, sőt hazafias kötelesség, ezért kell indulni a választáson. Ám az országgyűlés a hetvenes évek kádári parlamentjéhez hasonlít, s az orbáni önkényuralom folytatása esetén 2018-tól még inkább ez lenne a helyzet, így ott helyet foglalni értelmetlen volna. Ha ezt előre kimondjuk, azzal nem hogy nem áruljuk el a szavazókat, hanem becsületesek maradunk. Vállaljunk komoly felelősséget egymás iránt, és tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy a népképviselő újra azt jelenthesse Magyarországon, amiben a nemzetünket felemelő elődök hittek és amiért sokan küzdöttek a rendszerváltozáskor!